

آیت پروانه

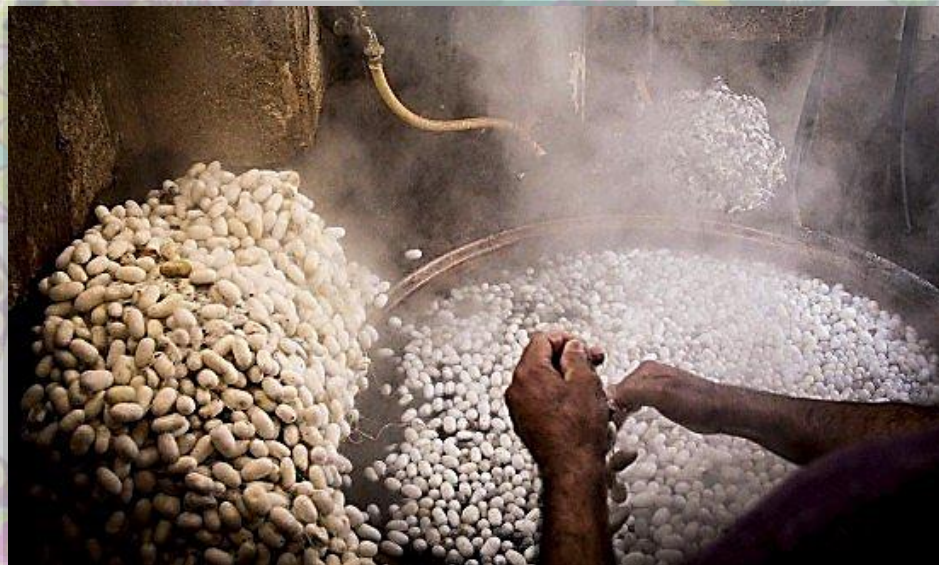
بچه‌ها؛ حتماً می‌دونید که پروانه قبل از پروانه شدن کرمه! حالا من براتون کامل می‌گم که این کرم چه جوری تبدیل به پروانه می‌شه:

الف) دوران کرم‌وارگی: به کرمی که تبدیل به پروانه می‌شه "کرم ابریشم" می‌گن. کرم ابریشم، حشره‌ایه که از برگ درختا مخصوصاً برگ درخت توت تغذیه می‌کنه. این کرم اشتهای زیادی داره و در طول دوران کرم بودن خودش مقدار زیادی برگ می‌خوره. زندگی این کرم، در حد همون برگ‌هاییه که بر روی اون‌ها سر می‌خوره و از اون‌ها می‌خوره.

ب) دوران پیلگی: کرم ابریشم زمانی که به مقدار کافی از برگ درختا خورد، شروع به تنیدن نخ از جنس ابریشم به دور خودش می‌کنه تا مرحله‌ای که به شکل یک پیله‌ی کامل دربیاد. بعضی آدم‌ها کرم‌های ابریشم زیادی رو پرورش می‌دن تا ابریشم پیله‌شون رو بفروشن (چون نخ ابریشم گرونه).

ج) دوران پروانگی: بعد از گذشت حدود ۲۰ روز، کرم ابریشم در داخل پیله تبدیل به پروانه می‌شه و با سوراخ کردن پیله از اون خارج می‌شه. نکته‌ی جالب اینه که از پیله‌ای که به وسیله‌ی پروانه سوراخ می‌شه دیگه نمی‌شه نخ ابریشم گرفت، پس کسانی که پیله‌ها رو برای تولید نخ ابریشم پرورش می‌دن، قبل از این که پروانه به مرحله‌ی سوراخ کردن پیله برسه جلوی نور مستقیم آفتاب یا توی اتاق داغ یا دیگ آب جوش قرار می‌دن تا حشره در داخل اون بمیره و بتونن پیله رو به نخ تبدیل کنن.

اما بچه‌ها، توی هر پدیده‌ای که خدای مهربون آفریده، نشانی یا آیتی برای ما هست؛ حالا خدا از خلقت پروانه با این زندگی جالب و پر پیچ و خم می‌خواسته به ما چی یاد بده؟ به کمی فکر کنید تا من کامل براتون بگم:

الف) دوران کرم‌وارگی، آیت دوران کودکیه: بچه‌های کوچیک رو که نگاه کنید می‌بینید که توی این دوران سرگرم خوردن و خوابیدن و بازی کردن. نمی‌دونن از کجا اومدن و به کجا می‌رن. دنیای اطرافشون کوچیکه. سرگرمی‌ها و چیزهایی که با اون‌ها خوشحال یا ناراحت می‌شن خیلی کوچیکن. همه‌ش به فکر امروز و فرداشون، نه مثلاً بیست سال و سی سال دیگه‌شون.

ب) دوران پیلگی، آیت دوران نوجوانی و جوانیه: نوجوان، آروم آروم به علم، مدرک، هنر، ورزش و... علاقه‌مند می‌شه و فکر می‌کنه که خیلی می‌دونه. فکر می‌کنه همه دارن بهش نگاه می‌کنن و بهش توجه می‌کنن. جوان توی این دوران معمولاً به دور خودش پيله‌ای از غرور و خودبینی به خاطر زیبایی ظاهر، قدرت بدنی، ثروت و... می‌تنه. عنوان‌ها، مقام‌ها و اسم و رسم‌ها آهسته آهسته برای جوان مهم می‌شه. البته بچه‌ها، اونایی که همه‌ش به دنبال پست و مقام و اسم و رسم هستن، اگر چه هشتاد ساله هم شده باشن توی دوران پیلگی موندن؛ چون که مثل پروانه رها نشده‌اند.

ج) دوران پروانگی، آیت دوران میان‌سالی و کهن‌سالیه: انسان کهن‌سال معمولاً پيله‌ی خودبینی رو می‌شکافه و از زندان غرور رها می‌شه. به خاطر همین که اسلام به احترام گذاشتن به پیرا تاکید زیادی داره، در حالی که توی سبک زندگی آمریکایی پیرها بی اهمیت هستن.

اما بچه‌ها؛

موندن در دوران کرم‌وراگی: انسانی که توی این دوران بمونه، مثل کرم زیر دست و پا له می‌شه.

موندن در دوران پیلگی: انسانی که توی این دوران بمونه، تو پیلگی غرور خودش خفه می‌شه. توی پیلگی نمی‌شه تا ابد موند، بلکه این یک مرحله است که باید از اون "گذر" کرد چون که نهایت مسیر انسان پروانگیه. همون‌طور که گفتیم، بعضی از انسان‌ها که شغلشون پرورش کرم ابریشم برای به دست آوردن نخ ابریشمه، کرم رو در مرحله پیلگی می‌کشن و اجازه می‌دهن که پیلگی و پروانه شدن رو به اون نمی‌دن. این کار پرورش دهندگان کرم ابریشم، آیت حیل‌های شیطانیه که همه‌ی تلاش خودش رو برای ننگ داشتن انسان در دوران پیلگی و غرور می‌کنه، چون نفع شیطان تو اینه که انسان در این مرحله بمونه و پیلگی از خودینی به دور خودش بیچه. درست شیه پرورش دهندگان کرم ابریشم که اگر حواسشون پرت بشه و کرم به پروانه تبدیل بشه و پیلگی رو سوراخ کنه، ضرر مادی می‌کنن چون دیگه نمی‌شه از اون پیلگی نخ ابریشم گرفت. به همین خاطر ما باید مراقب باشیم که توی دوران جوانی گول شیطان و انسان‌های شیطان صفت رو نخوریم.

دوستای خوب؛ خوبه که ما در هر لحظه از زندگی مون بدونیم که توی کدوم مرحله قرار داریم و سعی کنیم که زودتر به پروانه تبدیل بشیم و بریم دور نور شمع خدای مهربون بچرخیم.

پروانه شدن، یه تولد دوباره است. پروانه در دوران کرم‌وارگی هم زندگی داشته، اما زندگی واقعی و اون چیزی که برای اون آفریده شده، پروانه شده، نه کرم موندن.

عبور از دوران پیلگی سخت هست اما ضروریه، یعنی نمی‌شه این دوره رو حذف کرد و از کرم بودن، سریع به پروانگی رسید. ما آدم‌ها باید امتحان بشیم و سختی بکشیم. باید وارد ورزش و هنر و علم و جامعه بشیم. نمی‌شه توی دنیا زندگی نکرد و با مردم نبود، بلکه ما باید همه‌ی زیبایی‌های دنیا رو ببینیم ولی از اون‌ها بگذریم و اسپرشون نشیم و بدونیم که وقتی پیلگی شدیم، شیطان به ما چشم طمع می‌دوزه تا از پیلگی بودمون ابریشم خودش رو تهیه کنه. این ابریشم، لباسی به تن اون شیطان می‌شه و هیچ منفعتی برای کرم بیچاره نداره. اما اگر پروانه شدیم، بر بالای گلزارها به پرواز در می‌آیم و بر خلاف دوران پیلگی که فقط خودمون رو در پیلگی می‌دیدیم، همه چیز رو از بالا می‌بینیم و شهد شیرین بهترین گل‌ها رو می‌خوریم.

